

Ára 150 korona

IX. évfolyam 1923.

34. szám.

Szeptember 2.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	520 korona.
Fél évre	260 korona.
Negyed évre	130 korona.

Egyes szám ára:
150 korona

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 47.
Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Vége a nyárnak.

Alkalmi megfigyelések.

Vége a nyárnak, ma-holnap itt az ősz. Ha naptár nem volna, ezt a tényt igen könnyű volna megállapítani a következő jelenségekből:

Vége a nyárnak, következik az ősz, mert:

a nők nem viselnek tollas, prémes boákat, térdig érő cipőket, hanem derékig kivágott ruhákban és könnyű félcipőkben járnak:

a tüzelő anyag — mely nyáron bőven volt, — kezd eltűnni, ama bizonyos fűtés nehézségek már jelentkeznek:

az öntöző kocsik előkerültek és nagy buzgalommal locsoják az utcákat:

a „majd ha fagy!” fogadkozások kezdenek nagyon gyérülni:

a „szénszünet” felirású táblákat az iskolákban, hivatalokban stb. gondosan tisztogatják:

a verebek a konflisállomások környékét megszálják és bizelkedve ismerkednek meg a konflislovakkal, melyeket eddig gögösen lenéztek:

a tudományszomj hirtelen megnövekedik, a muzeumok, könyvtárak látogatottsága erősen gyarapszik:

a hízóknak eddig csendes álma nyugtalan lett és a disznóólak környéké: éjjenti fájdalmas felvitások riasztják meg:

a jeges ember leereszkedő módon kínálja a jeget és a jégművek fokozott üzemmel dolgoznak:

és végül: a meteorológiai intézet állandó enyhe, derült, meleg időt jósol.

Furcsa.

— Nem értem, maga siket és mégis hall.

— Nem hallok én kérem, csak akkor, ha muszáj.

Ósrégi vicc.

— Hiába, a legboldogabb férj mégis Ádám volt!

— Mért éppen ő?

— Mert neki nem volt anyósa!

Összehasonlítás.

Káplár (az ugrógyakorlatnál):
Hajja maga, Rozoga Péter, hát még egy méter sem bír ugrani? Nem szégyenli magát saját bolhája előtt??

Garantírozatlan hírek.

Szörnyű drága a vaj. Tízezer koronába kerül egy kiló. Na most kinek vaj van a fején alaposan értékesítheti. Vagy spórolja meg a kiadást, szedje le a fejről és — egye meg.

A város addig tárgyalgatott a faszor székeinek a megváltásával, hogy a hosszan húzódó tárgyalások során a sok szék között a pad alá esett.

Azt mondják a városházán, hogy a vásárcsarnok létesítése a kutba esett. Nincs is kut Debrecenben.

A vízvezetékekkel akkor is baj volt, mikor nem volt, most is baj van, mikor van. Mikor nem volt vezeték, volt víz. Most, hogy van vezeték, nincs víz. Dehogy nincs. Csak egy esomó fejet kellett megcsapolni.

A drágaságnak két oldala van. Jó oldala és rossz oldala. Aki csinálja a drágaságot, annak — jó. Akinek csinálja — annak rossz. Valójában pedig aki a drágaságot csinálja — annak ez a rossz oldala.

Felmegy a bor ára. Erről szól a hír. Nagyon magas lesz az ára. Legalább nem isznak annyian bort — megrészegeti őket már a bor — ára is.

Az embereknek az is baj, ha esik, az is baj, ha nem esik. Pedig minden csak akkor jó, ha — jól esik. Mert ugy-e, mégis csak az esik jól, aki — talpraesik és nem a fejére.

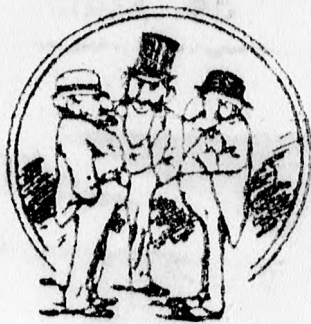
Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból uja k a t
::: ::: készítek. ::: :::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

Kávéházban.

— Te, Poldi, a napokban egy förtelmesen piszkos, szedett-vedett népségből álló társaság kabaré-estélyére vetődtem be, vacsora után. Amint benéztem, mindjárt szerettem volna el is menekülni, de már nem lehetett.

— Nu, pedig akkor te lettél volna egy menekült!

— Fogd be, Karonfogtak, a terem közepére vezettek és — közki-vánatra felkellett lépnem. Mit gondolsz, mit adtam elő?

— Ahogy én téged ismerlek, előadtál egy — duettet.

— Rosszul ismersz. Nem sokat gondolkoztam, csak végignéztem a közönségen és előadtam a — vacsorámat.

— Tálalják fel neked újra!
— Mit gondolsz, Poldi, mit csinál az a kiscgazda, aki szekerekre szeretne felrakni néhány kazal szalmát és nincs vasvillája?

— Felfogad egy másik parasztot, mondjuk: téged, aki segít neki feldobálni.

— Azószer! Hát kér egyet kölcsön!

— És ha nem ad neki senki?

— Nu, akkor sem esik kétségbe. Ugy segít magán, hogy — vasvilla szemeket mereszt...

— Hát azt mondd meg nekem, Poldikám...

— Fizesd ki inkább a feketémet!

— Jó, majd elhallgatom a bemon-dásnál. De hagyj kibeszélni. Mit gondolsz, mikor jöttek divatba az első kijárások?

— Háboru alatt.

— Nehézséges forgalmiadó! Még a mul' században. Hiszen báró Eöt-vös József már akkor megírta, hogy „Ily késő éjszaka kijár...”

— Járjanak ki a számodra egy díszsírhelyet!

A korcsmában.

— János bácsi, tudja, hogy vasárnap nincs italmérés?

— Tudom, Smóli! Eztán vasár-

nap méretlenül add az itce bort. De jól meg legyen ám mérve, mert ütök!...

Kinek mi a nótája.

Ary Lajosnak:

Tele van a város
Szeméttel, meg porral,
Aki csak teheti,
Öntözze le borral,
Aki nem teheti,
Hunyja be a szemét
Akkor ősz nem bántja,
Se a por, se szemét.

A törzsgulyás nótája:

Hortobágyi pusztán fu a szél
A törzsgulya busan utra kél.
Hol van a legelő nem tudja
Zöld tanácsnok tudná, nem mondja.

Rostás Istvánnak:

A Vargaék kertje alatt,
Bodri kutya szörnyen ugat
Ébresztgeti a gazdáját,
Mert rángatják a szénáját.
De a gazda most megjárja,
Ezbzárlat van s ezt se tudja,
A kutyának benn a helye
Kedvét ne az utcán lelje,
A Bodri rajtakapatott
Szájkosár nélkül ugatott,
Nem a szalma rángatója,
De a Bodri jól tartója,
Gazduram itten a hibás
Őt terheli a — kihágás.
Dinum, dánum, sum, sum, sum.

A régi debreceni gazdáknak:

Kedvin legel a törzsgulya
Dé Gé bilyog ragyog rajta
Bömböl közte a nagy bika...
Hortobágyinak nincsen párja.

A mostani kaszálatóknak:

Az ügyesnek van szénája...
Sovány a város marhája,
Emelgetős a bikája...
Hortobágyinak még sincs párja.

Udvarhelyi Géza városgazdának:

Nem a régi törzsgulya,
Dé Vé szigyenkezik rajta.
Nincs is annak jó színája:
Busul a városgazdája.

Ekly Jóska nótája:

Elmult a nyár, itt az ősz:
Kondor Kálmán újra főz...
Üres a város kasszája:
Gazdák adiatok hát reája.

Demkó Jánosnak:

Sárga ugorkának zölda levele
De kevés embernek jön most levele,
Mert a bélyeg szörnyü drága
S imi se divat már máma.

Irmay Bélának:

Aki élni akar,
Jöjjön és hirdessen,
Hogy a neve mindég
Előttünk lehessen.
Igaz, hogy nincsen már
Talpalattnyi hely sem,
Ahol a jó magyar
Ezt, vagy hirdessen.
De ez ne aggasszon,
Mig engem lát, senkit
Kiszemelek én rá
Több polgárt egyenkint,
A hirdetést aztán
Végre valahára,
Felmázoljuk mindnek, a
A széles hátára.

Sedler pékmesternek:

Hej, azt mondom csiri csaré.
Jobb a kifli, mint a málé.
Mert a kifli ripeg-ropog
Málétól a gyomrod kopog.

P. Nagy Zoltánnak:

Ha én egyszer rázendítek,
Kedve léssen mindenkinek,
Tudom kinek mi tetszenék,
Ha igazgató nem lennék.
Igy se baj, a kutyaafáját
Elhuzom én — a nótáját.

Ereszd el a hajam!

Bé nőmnek igen sokszor
Meggyült már a baja,
Avval, hogy olyan hosszú,
Ritka szép a haja.
Ha például, kibontja,
Egész a földig ér le
S onnan is fölér vissza,
Mégegyszer a fejére.
Ha hajbakapunk aztán,
Persze, csak ráfizethet.
Mert olyankor mindik ő
Huzza a rövidebbet.

NE DOBJA EL

ÜVEGJEIT, mert
Kőnizetes, illatszerez,
Brillantinos, szájvizet,
Bayramos és egyéb fajta

dr. Szolényi Árpád vegyészgyára,
Péterfia-utca 40. jó árat fizet érte.

RONCZ keimofestő gyára:
Debrecen, Péterfia-
utca 30. és Arany
János-u. 10. :: Gyász esetén festések
24 óra ala készülnek -o- -o- -o-

Ez nem zöldség.

Ilyen rovatot még nem ettél
És nem pipáltál, kedvesem.
Itt meg tudsz mindent jóelőre.
Amit még nem tud senkisé.
Megtudod: terem-e sok zöldség
— S ha ilyen dolgok érdekelnek,
Megtudhatod: sok szellemesség
Mily csomó zöldségnek felel meg.
És megtudod, ha ily zöldségért
Kiadni pénzt képes leszel:
Hogy sokkal jobban tetted volna,
Ha — tényleg zöldséget veszel.

Mondja kedves Zöld tanácsnok ur, a jogügyiben jó egyedül lenni?

Mondja kedves Pruhács József szőlőgyártó ur, melyik jobb a borbarát vagy a bajbarát?

Mondja kedves dr. Balla Bertl tanácsnok ur, miért szalad megint olyan szekér után, amely fel nem veszi?

Mondja kedves Kocz bankdirektor ur, milyen fizetéssel tudnának most megelégedni a banktisztviselők?

Mondja kedves Zempléni dr. igazgató ur, előkészíti már a svájci frankokat a segédeknek?

Mondja kedves Versényi bankigazgató ur, csakugyan az Első Debreceniből van a legszebb kilátás?

Mondja kedves Márkus Károly ur, ön még él?

Mondja kedves Aczél Géza főmérnök ur, miért hívta önt Rásó Sándor harsányan az emeletre, hogy a 9 órás gyűlést megnyissa 10 órakor?

Mondja kedves Balogh István ur, igaz, hogy ön dísznótorban volt Budapesten?

Mondja kedves Orosz Ferenc cipész mester ur, melyik nehéz: a cipő árát megkeresni vagy kifizetni?

Mondja kedves dr. Miszty Károly tiszti főügyészhelyettes ur, hát csakugyan nem adnak pénzt a városnak azok, akik tanácsot adtak?

Mondja kedves Holicska ur, miért mosolyog minden vevőre?

Mondja kedves Marx pékmester ur, nem lehetne a segédek fizetésébe egy kis élesztőt tenni, hogy megkelljen. Akkor aztán nem emelkedhetne a sütés ára, mert egy kis élesztővel mindig fellehetne emelni a fizetést.

Mondja kedves Fuchs borbélymester ur, külföldről hozzák a szappant, meg a vizet, hogy olyan drága a borotválás?

Mondja kedves Török Barna, ha a Veres tengeren átmenne, akkor is csak a fehér bort szeretné?

Fájó pont.

— Tudod, lelkem, mi fáj legjobban akkor, mikor pofonvágsz?

— Az arcom!

— Nem! Az fáj, hogy éppen ezt az izmos kezét kellett nekem megkérnem, hogy megkapjam!

Tengeren.

— Jezsus, Adolf, oda nézz! Egy cethal!

— Mit esel kétségbe? Ha elnyelne, teveled is csak ugy csinálna, mint Jónással.

Kár.

— Papa, kár, hogy a futball-labdát nem lehet mérgecsinálni?

— Miért kár az, Imi?

— Azért, mert akkor énnálam megpukkadna mérgébe.

Jó üzlet.

Jogász: És nincs ebben a lakásban poloska?

Asszony: Uram! Száz koronát adok minden darabért, amit itt mutat.

Jogász (mellénye alá nyulva): Hány darabot tetszik parancsolni?

Jasszok.

— Te, mit csinálsz a fiadból?

— Nagyobb csibészt, mint az apja.

— Ejnye, ejnye, te is milyen elfogult apa vagy. Ilyen lehetlent vársz a gyermekedtől!

Tíz perc . . .

Izgalmas és válságos fordulatokban gazdag történet.

Férj: (kijön a konyhába, ahol felesége paradicsomot főz be.) Csókoljak, drágaságom... most már megyek..

Feleség: (csodálkozó hangon.) Te most elmgyg

Férj: Igen... a miniszterumba... hiszen már tegnap mondtam, hogy ma fontos értekezésem van...

Feleség: (vontatott hangon.) Olyan fontos... Hát jó! Csak menj! . . . Én majd azalatt dolgozom...

Férj: Hol a Mari? Mért nincs itt? Miért nem segít?

Feleség: A Mari? Annak is fontos dolga van. Üvegeket mos. Paradicsomos üvegeket.

Férj: Majd megmondom neki, hogy siessen. Pá, anyukám.

Feleség: Pá! És mindd csak, az a miniszteri értekeztet vagy mi, nem várhatna tíz percig, amíg én meguzsonnázom.

Férj: Mi köze van, fiam, a te uzsonnádnak a miniszteri értekezletéhez?

Feleség: És miért ne?! Ha én, a méltóságos asszony, keverhetem, miért ne keverhetnéd te, a méltóságos ur! Talán szégyenled?

Férj: Nem... dehogyan... de... de... de ebben a ruhában?

Feleség: Ott lóg a kötényem... vedd mgad elé... De gyorsan, kérlek, mert már majd elájulok az éhségtől...

Férj: De szívecském...

Feleség: Ugyan siess már! Hamar... hamar... éhes vagyok...

Férj: Igen... no jó... (Felkötli a kötényt.) No és most mit csináljk?

Feleség: Állj ide... erébb... így ni! És most szépen... lassan... egyenletesen keverd a paradicsomot. Ne olyan gyorsan!... Nyugodtan... Én nem értem, miniszteri tanácsos vagy és még paradicsomot se tudsz keverni...

Férj: (ingerülten.) Ehhez csak az államtitkárok értenek és a miniszterek!

Feleség: Micsoda hangon beszélsz velem! Azért, mert kértelek, hogy segíts?

Férj: Nem, drágám... ne izgulj... egyél inkább...

Feleség: Ha olyan nagyon terhedre van, hagyd el... majd én keverem... hiszen én akár rosszul lehetek az éhségtől...

Férj: Isten ments! De egyél már.

Feleség: Nem is merek leülni egy pillanatra, mert a méltóságos ur siet... a miniszter várja... Persze! Ez a fő! Hanem ad-e a miniszter neked télen paradicsomot, ha kérsz tőle? Akkor jó lesz az éléskamarából kihozni... De azért most, hogy egy pillanatig segítened kell, majd megölsz a tekintetteddel... Add ide azt a kanalat, majd én kavaram...

Férj: De még nem ettél egy falatot sem... Kérlek, ülj le és egyél... Nem sietek, Nyugodt vagyok. Nem dühösködöm. Jókedvű vagyok. Jaj!

Feleség: Mi történt?
Férj: Kifröccsent a kezemre... éget...

Feleség: Nyald le hamar!
Férj: Ugyan... (Felkiált.) Jaj! Megint kifröccsent.

Feleség: Azt is nyald le!

Férj: Már egész savanyu a szám! Mondd meg ennek a lötynek hogy ne frecegjen, mert kibonitom. Kérlek, ülj le már és egyél...

Feleség: Jó... jó... mit kergetsz! Hiszen azt mondtad, hogy nem sietsz...

Férj: Nem sietek, de estig csak nem kavargatom itt ezt a pomádét!

Feleség: (szakételemmel nézegeti.) Ó nem... egy óra múlva jó lesz!
Férj: Hát csak nem hiszed...

Feleség: Kavard, mert odaég és vége! Hála Istennek hogy itthon vagy... Te férfi vagy... erős... az én karjaim már úgy fájnak...

Férj: Drágaságom... Ülj le és egyél már...

Feleség: Igen... Leül.) Jaj, de jó esik egy kicsit pihenni... (Enni kezd.) Rettenetes éhes voltam már... Lassabban kavard!... Hiába, az éhség csakugyan a legjobb szakács... Kifröccsent? Nyald le!... Szegény Mari, ő is éhes lehet! Majd viszek le neki is egy kis uzsonnát... Mindjárt elkészítem, csak még egy kicsit ülök... A miniszter ur is jobb volna, ha segítene a feleségének paradicsomot befőzni...

Férj: Jó, fiam, majd megmondom neki...

Feleség: Hát igaz is! Most ez fontos! Az értekezletet a jövő héten is meg lehet tartani, de paradicsomot már nem, mert nem lesz...
Férj: Édesem, mindezt majd este megbeszélhetjük, de most...

Feleség: Jó... jó... csak ne tégy szemrehányást, hogy öt percet segítesz... Nem szólok egy szót se többet, bekapom ezt a néhány falatot... Vagy abbahagyjam? A miniszterhez akarsz már rohanni? Kérlek, csak szólj...

Férj: Nem... dehogyan... de... de... de ebben a ruhában?

Feleség: Ott lóg a kötényem... vedd mgad elé... De gyorsan, kérlek, mert már majd elájulok az éhségtől...

Férj: De szívecském...

Feleség: Ugyan siess már! Hamar... hamar... éhes vagyok...

Férj: Igen... no jó... (Felkötli a kötényt.) No és most mit csináljk?

Feleség: Állj ide... erébb... így ni! És most szépen... lassan... egyenletesen keverd a paradicsomot. Ne olyan gyorsan!... Nyugodtan... Én nem értem, miniszteri tanácsos vagy és még paradicsomot se tudsz keverni...

Férj: (ingerülten.) Ehhez csak az államtitkárok értenek és a miniszterek!

Feleség: Micsoda hangon beszélsz velem! Azért, mert kértelek, hogy segíts?

Férj: Nem, drágám... ne izgulj... egyél inkább...

Feleség: Ha olyan nagyon terhedre van, hagyd el... majd én keverem... hiszen én akár rosszul lehetek az éhségtől...

Férj: Isten ments! De egyél már.

Feleség: Nem is merek leülni egy pillanatra, mert a méltóságos ur siet... a miniszter várja... Persze! Ez a fő! Hanem ad-e a miniszter neked télen paradicsomot, ha kérsz tőle? Akkor jó lesz az éléskamarából kihozni... De azért most, hogy egy pillanatig segítened kell, majd megölsz a tekintetteddel... Add ide azt a kanalat, majd én kavaram...

Férj: De még nem ettél egy falatot sem... Kérlek, ülj le és egyél... Nem sietek, Nyugodt vagyok. Nem dühösködöm. Jókedvű vagyok. Jaj!

Feleség: Mi történt?
Férj: Kifröccsent a kezemre... éget...

Feleség: Nyald le hamar!
Férj: Ugyan... (Felkiált.) Jaj! Megint kifröccsent.

Feleség: Azt is nyald le!

Férj: Már egész savanyu a szám! Mondd meg ennek a lötynek hogy ne frecegjen, mert kibonitom. Kérlek, ülj le már és egyél...

Feleség: Jó... jó... mit kergetsz! Hiszen azt mondtad, hogy nem sietsz...

Férj: Nem sietek, de estig csak nem kavargatom itt ezt a pomádét!

Feleség: (szakételemmel nézegeti.) Ó nem... egy óra múlva jó lesz!
Férj: Hát csak nem hiszed...

Feleség: Kavard, mert odaég és vége! Hála Istennek hogy itthon vagy... Te férfi vagy... erős... az én karjaim már úgy fájnak...

Férj: Drágaságom... Ülj le és egyél már...

Férj: Én?

Feleség: Természetesen... Én nem bírom, mert gyenge vagyok, a Mari ügyetlen... De te nagyszerűen megcsinálod... erős is vagy, ügyes is vagy... Különben majd megtanítalak, hogy kell a spárgát fakánálra eszavarni és úgy bekötözni...

Férj: De édesem, te elfelejtetted, hogy nekem értekezletem van...

Feleség: Hát aztán? Legföljebb ott hagvod őket tíz perccel előbb! Muszáj neked végig ott lenned? A fő ez, hogy egy fél óra múlva itt-

hon légy, mert az üvegek sokáig nem maradhatnak nyitva... De most sietek a Marihoz... tíz perc múlva itt leszek... addig csak kavard... és ha már elég sűrű, vedd le a fazekat a tűzről... Pá... (kedvesen biccent és el.)

A férj: (lesujtva utána néz, azután dühösen kavarni kezdi a paradicsomot, mire kilöttyven egy adag a kezére.) Jaj! (hamar lenyalja és kifakad.) Hogy száradt volna el a gyökered! (nekibusultan tovább kavar, nyalja a paradicsomot és a minisztertanácsra gondol.)

Vidám irások.

Sötét alagut.

Paczuha ur külföldön utazgat a feleségével. A vonatjukat egyszerre csak valami irtó, sötét alagut nyeli el. Koromsötétség támad. Mindenki türelmetlenül várja a napvilágra kerülést, de az alagut hosszu, mint egy bőjt nap s a vonat sehogyanszem akar kiderengeni a sötétből.

Az asszonyka már nem bírja tovább szó nélkül s összeesapva kezét, felkiált:

— Jesszus, már egy félórája megyünk ebben a sötét alagutban!

Mire Paczuha ur szellemesen jegyzi meg:

— Ugy látszik, nem talál ki belőle a vonat...

A bezárt államtitkár.

Egyik direktor társulata, ugynevezett kis „ripacstrupp” ismert fürdőn nyaralt.

A szó legszorosabb értelmében nyaralt, mert a működés egyébből sem állott, mint pityizálásból és fürdőzésből. Igaz, hogy holmi futópróba és előadás is volt minden nap, de ez nem ment munkaszámba. Egy óra alatt ledarálták a leghosszabb darabot is (illő kihagyásokkal), hogy aztán éppen a legkellemesebb időben esti 6 órakor fürödni mehesse-

Minden tekintetben gyöngyállapotok voltak tehát, mignem egyszer valami megzavarta a tunya nyári pihenést. Az történt ugyanis, hogy azon a napon, amelyre „Az államtitkár” c. vígjáték hirdelve volt; a főpróbán arra a rettenetes felfedezésre jöttek, hogy nincs államtitkár. R. a bonvivant színész játszotta e szerepet, de az most nyári vakáción volt s Isten tudja, hol kóborolt.

De hát a direktor nem az az ember volt, kit az ilyen csekélység kihoz a sodrából. Elhatározta, hogy megtanulja s ő adja a címszerepet. De tekintettel arra, hogy ő is szerepel, megparancsolta, hogy senki ki ne merjen hagyni a darabból. Így adta ki a szigorú rendeletet s egyzersmind befűtött minden fürdőzési plánumnak.

A társulat neki fohászodik s a 2 felvonást befejezi 7 órára, de hátra volt a harmadik, a legtartalmasabb.

A fürdőzni kívánó társaság a titkár biztatására elhatározta, hogy ripacskodni fog.

Felhuzatták a függönyt az utolsó felvonásra. Minden szereplő a színpadon volt, csak az államtitkár nem ki szobájában tanulta szerepét.

Az ügyelő bejön hordárzubbonyban, egy levéllel kezében:

— Az államtitkár küldi Sophie kisasszonynak.

— Én vagyok — felel Sophie s átveszi, a hordár sietve távozik.

Sophie felbontja a levelet s örömrivalgásba tör ki:

— Papa, mama, milyen öröm! Az államtitkár ur rájött, hogy tegnap tévedett s most levélben kéri meg a kezem mert szeret. Azt írja, ha szeretem utazzak utána Párisba, hol megesküszünk. Ugy-e beleegyeztek?

— Igen, igen, édes leányom! — zugják kórusba a papa, mama.

— Akkor menjünk s utazzunk rögtön — kiált Sophie s azzal siet is ki. A tsztelt társaság persze lelkesen utána s — a függöny legördül. A szereplők tíz perc múlva a hűs fürdő ringó habjaival pajkoskodnak.

A felvonás két percig se tartott. A direktor ezalatt a szobájában ült kimaszkirozva s várt, hogy hívják. Majd kssé sokalva a szünetet felmegy a színpadra s halotti csend és egyiptomi sötétség. Ki akar menni az arénából, nem tud. Az óvatos színészek bezárták az ajtókat s végre is az ablakon kellett kugrania.

Igy adták be levélben az államtitkár urat, bizonyoságot téve arról, hogy semmi sem lehetetlen, csak akarat kell hozzá s egy kis fiúka.

Kiss István.

Jól van.

Próba van a színházuál. Egy tehetségtelen színész nő nem tudja a sirást markirozni.

— Tessék mégegyszer — szól a rendező.

Nem sikerül.

— Még egyszer — szól a flegmatikus rendező.

Most sem sikerült.

— Kisasszony, önből, ha így folytatja, sohasem lesz színész nő.

A hölgy neki dől az oszlopnak s most már igazán potyognak a könnyei.

— Ugy, most jó — mondja a rendező.

Kiss István.

Színház.

Móricka elbukott.

Az évvégi vizsga után
Móricka sirva megy haza.
Kezében a bizonyítvány.
S zokogva csuklik fel szava:
„Tragikus hős lettem, papa,
És ez engem a sirba visz.“
— „Tragikus hős? Hogy érted ezt?“
„Hát mindég elbukik az is...“

Ő is bohém. Azt mondja a barátom,
akivel ezer esztendővel ezelőtt
találkoztam utoljára:

— Tudod, öregem, hogy azóta én
is bohém vagyok?
— Bohém? Hogy-hogy?
— Hát ugy — hangzik a válasz
— hogy nekem sines sohasem pénzem...

Van benne valami.

— Illus, elhiszed, én nem szeretnék
körte lenni?
— Mért nem szeretnél, Feri?
— Azért, mert a körtét akkor veszik,
ha jó.

Jancsika érdeklődik.

— Mama, ugy-e a papa viziló?
— Hogy tudod, te butika?
— A kisasszonynak mondta, hogy
tegnap, mikor a vízben volt, lóvá
tette.

Csudazongorista.

— Tegnap láttam egy csudazon-
goristát. Csukott zongorán játszott.
— No és hogyan játszott?
— Hát előbb felnyitotta.

Gyerekek.

— Te, a gólya a mamának ikre-
ket hozott.
— Ugy látszik, már a csecsemők
is tudják, hogy csak párosan szép
az élet!

Gyermekszáj.

— Mit kapsz ajándékba a papá-
tól, Lacika.
— Egy hajas élő babát kapok,
Misi bácsi, de azt hiszem, nem a pa-
pától!

Jancsika érdeklődik.

— Mama, ugy-e a papa rosszul
szeretett téged?
— Mért gondolod, te buti?
— Mert azt mondta a kisasszony-
nak, hogy ő tanította meg szeretni.

Pech.

— Rettenetes pechem van. A fe-
leségem ikreket szül.
— Hol itt a pech?
— Brühühü, a feleségem engemet
vert meg értük!

Elég.

— Sári, mielőtt elvettelek, azt
mondad, jól tudsz főzni, most pedig
egyáltalán nem főzöl.
— No, hallod, téged megfőztelek,
nekem ez elég! Neked nem?!...

Most ő a soros.

— Hallottam, kihívtad a Khont
párbajra?
— Miért ne! Hadd féltsék most őt
is a lányok! Ő is kihívott már egy-
szer engemet.

Misi azt hiszi.

— Papa, lesz az idén szénszüne?
— Nem lesz, fiam!
— Nem lesz? Akkor — lesz. Mert
tavaly is azt mondták: nem lesz és
lett!...

Világos felvilágosítás.

— Adj Isten, Andris gazda! Hát
hogyan áll a vetés?

— Na, nem mondhatom, hogy így
vagy úgy, ez vagy az, ilyen vagy
olyan, csak hogy hát épen, hogy
hát no!

Barátnők.

— Az én férjem nem tűri az ökos nőket!

— De téged szeret, ugy-e?

Jancsika érdeklődik.

— Mama, ugy-e a papa, nem mindent ehet?

— Miből gondolod, te buti?

— Mert a kisasszony valamire azt mondta neki, hogy: „abból nem eszik!...”

Csere.

Vevő: Kérem ezt a kiflit kicserélni. Mazsola helyett legyet találtam benne.

Cukrász: Ezt, kérem, mindenki mondhatja. A kiflit tehát nem is cserélem ki. Ellenben, ha elhozza a legyet, adok helyette egy szem mazsolát.

Lehet.

— En mondom, hogy olyan az ember, amilyen az órája. Ha az óra késik, az ember is késik, ha az óra siet, az ember is siet, ha az óra jól jár, az ember is jól jár...

— És mondd, a te óráddal mi van?

— Neken nincs óram, tehát én sem vagyok. Adj hát kölcsön csupa különbségből száz koronát egy olyan embernek, aki nincs!

Szerkesztői üzenetek.

N. E. Ön nagyon rossz vicceket küldött be hozzánk. Vigyázzon, mert megüti a Villám. **P. O.** Köszöntjük, hogy olyan nagyon meg van elégedve a Villámmal mindég. Mi is megvolumánk elégedve önnel, ha nem a kávéházban olvasná a Villámot, hanem megvenné. **B. T.** Igaza van. Inkább semmit, mint rosszat. De hát akkor miért küldte be a kéziratát? **A. Gy.** Tudunk róla. Ebből azonban nem következés, hogy viccet csináljunk belőle. **Sz. V.** Nagyon nagyra van a jövődöbeljével, mert kitünő üzleti szelleme van és koszába adta a pénzét. Vigyázzon, mert kosztba adja magát is. **K. S.** Azi mondja a levélben, hogy mi nagyon szigorú mértékkel mérünk. Téved, mi nem mértékkel, hanem kritikai érzékkel mérünk. **Élveszíttem a Szeretőmet.** Ejnye, ejnye. Ha még a pénzét, vagy mondjuk az esztét vesztette volna el, értenők; de hogy lehet olyan súlyos tárgyat elveszítet? Tudja mit, hűdesse meg. Hát ha a becsületes megtaláló megtartja magának. **D. M.** Nem vesz autóbilit, mert nem szereti a szagát. Jól teszi. Tartsa meg a pénzt. Annak nárcsen szaga. **K. O.** Azt írja, hogy ráfizet az üzletére. Sohse sapánkodjék. Élni csak kell valamiből. **M. D.** Talpraesett vers. Közzölni fogjuk. Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

Képrejtvény.

Élő a mamát?

Nyomtatott a Debreczeni Újság nyomdájában.

„METEOR“-mozi
Bocskai-ter 10. szám.

1923. szeptember 2-án, vasárnap.

Ginette, a senki leánya!

Kedden * Szrdán

Működésükre:

TITKOK HÁZA.

FÖLDVÁRI

első debreceni

elektrotechnikai gyár.

Debreczen, Széchenyi-utca 55.

Telefonok, csengők, villamos főzők, vasalókat gyárt, javít, vesz, elad, cserél. Mindennemű villamosfelszerelési cikkek raktára. TELEFON: 168.

SZIREK ANDRÁS

elsőrendű uri- és egyenruha szabósága
Angol gyapjuszövetek, iskolai és egyenruhazati sapkák raktára.

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon: 5-09.